

59 אָתָּה מוֹצֵא שִׁיתְחַיֵּב מִשּׁוּם שְׁבוּעָה בְּאוּכַל נְבִילוֹת וּטְרִיפוֹת, אֵלֶּיךָ אִם
 60 נִשְׁבַּע שְׁלֵא יֵאָכֵל פַּחוֹת מְכֻזֵּית, שְׁבֹזָה אִינוּ מוֹשְׁבַע מִהָרָה סִינֵי מִשּׁוּם
 61 אִיסוּר נְבִילָה, וְחִלָּה הַשְׁבוּעָה, וְדַבֵּר זֶה מְצִי אֵי [או] בְּמִפְרָשׁ
 62 בְּשׁוּבְעוֹתָ שְׁלֵא יֵאָכֵל חֲצִי שִׁיעוּר, וְזֶה אֵלֶיךָ דְרָבְנָן בְּמִשְׁנֵינוּ (ט),
 63 שְׁלִישִׁיתָם אִם נִשְׁבַּע בְּסִתָּם אֵין דַּעְתּוֹ לְאִסוּר כֵּל שְׁהוּא, וְצִרְיָן
 64 שִׁיאִמַּר בְּפִירוּשׁ שְׁאוּסַר אִף כֵּל שְׁהוּא, אֵי [או] שְׁאֵתָּה מוֹצֵא
 65 שְׁשׁוּבְעָה חִלָּה עַל אִיסוּר נְבִילָה, בְּנִשְׁבַּע שְׁלֵא יֵאָכֵל בְּסִתָּם, וְזֶה
 66 אֵלֶיךָ דְרָבִי עֲקִיבָא דְאָמַר (לעיל ט), אָדָם שֶׁנִּשְׁבַּע שְׁלֵא יֵאָכֵל אֹמֶר
 67 עֲצָמוֹ אִפְלוּ בְּכָל שְׁהוּא, וּמִכָּאן רָאִיהוּ לִסְפֵק שֶׁל רַב אִשִּׁי: וְהָא נְבִילָה
 68 דְמוֹשְׁבַּע וְעוֹמֵד מִהָרָה סִינֵי הוּא, דְבִי חֲרִצָן לְגַבֵּי זִוּר דְמֵיָא, שְׁחֲרִצָן
 69 לְזוּזֵי אִסוּר כְּמוֹ נְבִילָה לְכָל אָדָם, וּמְבוּאָר מְדַבְרֵי רִישׁ לְקִישׁ דְמֵעֲמָא
 70 שְׁשׁוּבְעָה חִלָּה עַל פַּחוֹת מְכֻזֵּית הוּא מִשּׁוּם דְפָרִישׁ שֶׁנִּשְׁבַּע עַל פַּחוֹת
 71 מְכֻזֵּית, הָא אִם לֹא פָרִישׁ, דַּעְתֵּיהּ אֲפֻזָּתָה, וְאֵין אֹמְרִים שִׁיודַע אָדָם
 72 שֶׁאֵין שְׁבוּעָתוֹ חִלָּה בְּאוּפֵן זֶה וּמִתְכוּוֹן לְאִסוּר בְּפַחוֹת מְכֻזֵּית כִּדִּי
 73 שְׁתַּחֲוֶה הַשְׁבוּעָה, שְׁמַע מִיָּנָה שְׁנוּזֵר הַנִּשְׁבַּע שְׁלֵא יֵאָכֵל חֲרִצָן, דַּעְתּוֹ
 74 עַל כּוּזֵית, וְאֵין שְׁבוּעָתוֹ חִלָּה.
 75 שׁוֹאֵל תַּגְמָרָא: אֵלֶּיךָ תַּפְשׁוּמֵי דְבָעֵי – מַה שֶּׁהִסְתַּפֵּק רָבָא לַעִיל, אָדָם
 76 שְׁאִמַּר 'שְׁבוּעָה שְׁלֵא אֹכֵל עֵפֶר' בְּכִמְהָ יִתְחַיֵּב, בְּכָל שְׁהוּא או
 77 בְּכוּזֵית, תַּפְשׁוּמֵי מְדַבְרֵי רִישׁ לְקִישׁ שְׁהוּבְאוּ לַעִיל דְעַד דְאֵיבָא בְּזוּת
 78 אִינוּ חַיִּיבִי, דְהָא נְבִילָה בְּעֵפֶר דְמֵיָא, שְׁאִינָה רְאוּיָה לְאִכְלִיָּה
 79 לְיִשְׂרָאֵל, וְעַם כֵּל זֶה מְעֲמָא דְפָרִישׁ – הִטְעַם שֶׁנִּחְשַׁב כְּנִשְׁבַּע עַל כֵּל
 80 שְׁהוּא מְנִבִילָה מִשּׁוּם שְׁפִירֵשׁ כֵּן, הָא אִם לֹא פָרִישׁ שְׁלֵא יֵאָכֵל כֵּל
 81 שְׁהוּא, דַּעְתֵּיהּ אֲפֻזָּתָה, וְאֵין אֹמְרִים שְׁכִינֵן שְׁאִינָה רְאוּיָה לְאִכְלִיָּה
 82 דַּעְתּוֹ עַל כֵּל שְׁהוּא, דּוּחָה תַּגְמָרָא: לֹא, עֵפֶר לֹא בְּרֵי אִכְלִיָּה הוּא
 83 בְּלָל וְלִכְּוֹן יֵשׁ מִקּוֹם לּוֹמַר שְׁדַעַת הַנִּשְׁבַּע לְאִסוּר אִף בְּשִׁיעוּר שְׁאִינוּ
 84 שִׁיעוּר אִכְלִיָּה, אֲבָל נְבִילָה בְּתֵי אִכְלִיָּה הִיא וְשִׁיעוּר בַּה שִׁיעוּר
 85 אִכְלִיָּה, וְאֵיבָא הוּא דְרָבִיעַ עֵקְלוּוָה – אֵלֶּא שְׁאִירֵיהּ רוּבָךְ עֲלֵיהּ וְאֵין
 86 אָדָם יִכּוֹל לְהִתְקַרֵב אֵלֶיהָ מִפְּחוֹד הָאִרְיָה, וְהוּא מִשֵּׁל לְאוֹהַרְתָּ תְּתוּרָה
 87 עַל אִכְלִיָּה נְבִילָה.

88 **מִשְׁנָה**
 89 'שְׁבוּעָה שְׁלֵא אֹכֵל', וְאִכְלֵה וְשִׁתָּה בְּשׁוּגָה, אִף עַל פִּי שְׁגַם שְׁתִּידָה
 90 בְּכָלל שְׁבוּעָה שֶׁל אִכְלִיָּה הִיא, אִינוּ חַיִּיבֵי אֵלֶּא חֲטָאת אַחֶרֶת, מִשּׁוּם
 91 שְׁהוּא כְּמוֹ שְׁאִכְלֵה וְחֹזֵר וְאִכְלֵה בְּהַעֲלֵם אַחֵד.
 92 'שְׁבוּעָה שְׁלֵא אֹכֵל וְשִׁתָּה אַחֶרֶת', הִרִי הֵן שְׁתֵּי שְׁבוּעוֹת, וְאִם אֶכֶל
 93 וְשִׁתָּה חַיִּיב שְׁתֵּי.
 94 'שְׁבוּעָה שְׁלֵא אֹכֵל', וְאִכְלֵה פֶת חֲסִין וְפֶת שְׁעוּרִין וְפֶת בּוֹסְמִין,
 95 אִינוּ חַיִּיבֵי אֵלֶּא אַחֶרֶת, שֶׁהִכֵּל שְׁבוּעָה אַחַת הִיא.
 96 'שְׁבוּעָה שְׁלֵא אֹכֵל פֶת חֲסִין וְפֶת שְׁעוּרִין וְפֶת בּוֹסְמִין' וְאִכְלֵה,
 97 חַיִּיב עַל כָּל אַחַת וְאַחַת, שְׁכִינֵן שְׁפִירֵשׁ כֵּל מִן וּמִין, דַּעְתּוֹ לְהַחֲזִיל
 98 שְׁבוּעָה בְּפִנֵי עֲצָמָה עַל כֵּל אַחַד וְאַחַד, וְאִם אִכְלֵה מְכֻלָּם, נִמְצָא
 99 שְׁעָבַר עַל שְׁלוֹשׁ שְׁבוּעוֹת.
 100 'שְׁבוּעָה שְׁלֵא אֲשַׁתָּה' וְשִׁתָּה מִשְׁקִין חֲרִבָה, אִינוּ חַיִּיבֵי אֵלֶּא אַחֶת,
 101 שְׁלֵא נִשְׁבַּע אֵלֶּא שְׁבוּעָה אַחַת.
 102 'שְׁבוּעָה שְׁלֵא אֲשַׁתָּה יוּן וְשִׁמֵן וְדָבָשׁ' וְשִׁתָּה מֵהֶם, חַיִּיב עַל כָּל
 103 אַחַת וְאַחַת, שְׁכִינֵן שְׁפִירֵשׁ כֵּל מִן וּמִין, דַּעְתּוֹ לְהַחֲזִיל שְׁבוּעָה בְּפִנֵי
 104 עֲצָמָה עַל כֵּל אַחַד וְאַחַד.
 105 'שְׁבוּעָה שְׁלֵא אֹכֵל', וְאִכְלֵה אֹכְלִין שְׁאִינָן רְאוּיָן לְאִכְלִיָּה, וְשִׁתָּה
 106 מִשְׁקִין שְׁאִינָן רְאוּיָן לְשִׁתָּה, פְּטוּר, שֶׁאֵין לְשׁוֹן 'אִכְלִיָּה' כּוֹלֵלֵת אֵלֶּא
 107 הַדְּבָרִים הָרְאוּיָם לְאִכְלִיָּה.
 108 'שְׁבוּעָה שְׁלֵא אֹכֵל' וְאִכְלֵה נְבִילוֹת וּמְרִיפוֹת שְׁקָצִים וְרָמְשִׁים, עוֹבֵר
 109 עַל שְׁבוּעָתוֹ מִפְּנֵי שְׁרָאוּיָם הֵם לְאִכְלִיָּה אֵלֶּא שְׁהַתוּרָה אִסְרָתָם, וְחַיִּיב
 110 קָרְבֵן שְׁבוּעָה, וְרַבִּי שְׁמַעוֹן פּוֹמֵר שֶׁאֵין שְׁבוּעָה חִלָּה עַל אִיסוּר תּוֹרָה
 111 אַחֵר.
 112 אָמַר יוֹחָנָן דְאָמַרֵי, כִּינֵן שְׁמִדוּבֵר בְּכּוֹלָל בְּשׁוּבְעוֹת דְבָרִים הַמְיוֹתְרִין
 113 וּמְרִיפוֹת שְׁקָצִים וְרָמְשִׁים, הִרִי חַל הַקּוֹנֵם וְאֲשִׁיתָ אִסְרָה, שְׁהִרִי
 114 אֲכָל דְּבָרִים הָרְאוּיָם לְאִכְלִיָּה.

1 וְחֲכָמִים אֹמְרִים, בֵּין הוּא וּבֵין חֲבִירוֹ לֹא מַעֲלֵה בֵּין כְּשִׁאֲסַר עַל
 2 עֲצָמוֹ בְּלִבְדּוֹ וּבֵין כְּשִׁאֲסַר עַל כֵּל הָעוֹלָם, לְפִי שְׁאִין מַעֲלִיָּה בְּקוֹנְמוֹת.
 3 וְקִשְׁיָה עַל רַבִּינָא שֶׁלְדַבְּרֵי לַעִיל, יֵשׁ מַעֲלִיָּה בְּקוֹנְמוֹת לְחֲכָמִים.
 4 מִתְרַצָּת תַּגְמָרָא: אֵיפֻזָּה – הַפּוֹךְ אֵת שְׁמוֹת הַתְּנָאִים בְּבִרְיָתָא
 5 הַאֲחֻרְוֹתָה וְשִׁנְיָה בּוֹ, אַחֶרֶת זֶה וְאַחֶרֶת זֶה לֹא מַעֲלֵה, לְפִי שְׁאִין מַעֲלִיָּה
 6 בְּקוֹנְמוֹת, דְבָרֵי רַבִּי מֵאִיר, וְחֲכָמִים אֹמְרִים הוּא מַעֲלֵה וְחֲבִירוֹ לֹא
 7 מַעֲלֵה, וְלִפִּי זֶה בִּשְׁתֵּי הַבְּרִייתוֹת דַּעַת חֲכָמִים שִׁישׁ מַעֲלִיָּה בְּקוֹנְמוֹת.
 8 מִקְשָׁה תַּגְמָרָא: אֵי הֵךְ, עֵדִיין קִשְׁיָה, שְׁשִׁנְיָה בְּבִרְיָתָא לַעִיל, רַבִּי
 9 מֵאִיר אֹמֵר קוֹנְמוֹת בְּשׁוּבְעוֹת, שֶׁאֵין מְצַטְרִפִים לְשׁוֹה פְּרוּטָה
 10 לְהַתְחַיֵּב קָרְבֵן. אֵלֶּיךָ נְדִייק בְּדַבְּרֵי רַבִּי מֵאִיר קוֹנְמוֹת אֲצַטְרֹפִי הוּא
 11 דְלֹא מְצַטְרֵפִי, הָא מַעֲלִיָּה אֵיתָ בְּהוּ בְּקוֹנְמוֹת, וְקִשְׁיָה דְאָמַר רַבִּי
 12 מֵאִיר בְּבִרְיָתָא הַשְּׁנִינְיָה, אֵין מַעֲלִיָּה בְּקוֹנְמוֹת בְּלָל. מִתְרַצָּת תַּגְמָרָא:
 13 לְדַבְּרִיהוֹן דְרַבְנָן קָאֵמַר לְהוּ, לְדִידִי וְ– לְשִׁיתִין אֵין מַעֲלִיָּה בְּקוֹנְמוֹת
 14 בְּלָל, לְדִידִיכוֹ אִוְדוּ לִי מִיָּתָה – אֲבָל אִף לְשִׁיתִיכֶם, שִׁישׁ מַעֲלִיָּה
 15 בְּקוֹנְמוֹת, הוֹדוּ לִי עַל כֵּל פְּנִים שֶׁאִם צִירָף שְׁתֵּי כִיכְרוֹת לֹא יִתְחַיֵּב
 16 קָרְבֵן מַעֲלִיָּה, מִשּׁוּם דְקוֹנְמוֹת בְּשׁוּבְעוֹת, וְאִינֵם מְצַטְרִפִים. וְרַבְנָן
 17 סוֹבְרִים שֶׁאֵין לְדַמּוֹת קוֹנְמוֹת לְשׁוּבְעוֹת, מִשּׁוּם בְּשׁוּבְעוֹת אֵיבָא
 18 סְבָרָא דְרַבִּי פְּנִיָּה, שְׁכִינֵן שְׁהוּן חֲלוּקוֹת לְחֲטָאוֹת אֵין מְצַטְרִפִים
 19 לְשִׁיעוּר אַחֵד, אֲבָל בְּקוֹנְמוֹת לֵיבָא סְבָרָא דְרַבִּי פְּנִיָּה, שְׁהִרִי אִינֵם
 20 חֲלוּקִים לְאִסְמוֹת.
 21 תַּגְמָרָא עוֹסְקַת כְּמַמָּה דִּינִים הַקְשׁוּרִים לְדַבְּרִים שֶׁאִינֵם רְאוּיָם
 22 לְאִכְלִיָּה: אָמַר רַבָּא, 'שְׁבוּעָה שְׁלֵא אֹכֵל', וְאִכְלֵה עֵפֶר, פְּטוּר, שְׁמֵן
 23 הַסֵּתֵם לְשׁוֹן 'אִכְלִיָּה' אִינָה כּוֹלֵלֵת אֵלֶּא הַדְּבָרִים הָרְאוּיָם לְאִכְלִיָּה,
 24 וְעַפֵּר אִינוּ בְּרֵי אִכְלִיָּה וְלֹא הִיָּה בְּכָלל שְׁבוּעָתוֹ.
 25 רַבָּא מִסְתַּפֵּק בְּדִין הַנִּשְׁבַּע שְׁלֵא יֵאָכֵל עֵפֶר: בָּעֵי – הִסְתַּפֵּק רַבָּא,
 26 'שְׁבוּעָה שְׁלֵא אֹכֵל עֵפֶר', בְּכִמְהָ יִתְחַיֵּב. הָאִם בֵּינֵן דְאָמַר 'שְׁלֵא
 27 אֹכֵל', מִשְׁמַע דַּעְתֵּיהּ אֲפֻזָּתָה, שֶׁאֵין אִכְלִיָּה פַחוֹת מְכֻזֵּית, אִי דְלָמָּא
 28 בֵּינֵן דְלָאוּ מִיִּדֵי דְאִכְלֵי אִינְשֵׁי הוּא – כִּינֵן שְׁעַפֵּר אִינוּ דַּבֵּר שְׁאִנְשִׁים
 29 אֹכְלִים אוֹתוֹ, אֵין לְדוֹן בּוֹ לְפִי שִׁיעוּרֵי אִכְלִיָּה אֵלֶּא יֵשׁ לּוֹמַר שְׁדַעְתּוֹ
 30 לְהַתְחַיֵּב בְּכָל שְׁהוּא. תִּיקוּ.
 31 סִפֵּק נוֹסֵף: בָּעֵי רַבָּא, אִם נִאִמַר שְׁהַנִּשְׁבַּע שְׁלֵא יֵאָכֵל עֵפֶר חַיִּיב בְּכָל
 32 שְׁהוּא, יֵשׁ מִקּוֹם לְהִסְתַּפֵּק בְּאִמַּר 'שְׁבוּעָה שְׁלֵא אֹכֵל חֲרִצָן' וְ– גִּרְעִינִי
 33 עֲנִיבִים, בְּכִמְהָ יִתְחַיֵּב. הָאִם בֵּינֵן שֶׁאֵין חֲרִצָן מוֹפְקָה מֵאִכְלִיָּה
 34 לְגַמְרֵי דְהִרִי מִתְאִכְלִיל עַל דִּי תַעֲרֹבֵת, כְּלוֹמַר שְׁאוּכְלִים אֵת חֲרִצָן
 35 יַחַד עִם הָעֲנִיבִים, אִם כֵּן, נִחְשַׁב כְּדַבְּרֵי הָרְאוּיָם לְמֵאֲכַל וְדַעְתֵּיהּ שֶׁל
 36 הַנִּשְׁבַּע אֲפֻזָּתָה, שְׁהוּוֹ שִׁיעוּר אִכְלִיָּה, אִי דְלָמָּא בֵּינֵן דְלֹא בְּעִינְיָה
 37 אֲכָלִי לִיָּה אִינְשֵׁי – שֶׁאֵין חֲרִצָן נִאֲכַל בְּפִנֵי עֲצָמוֹ דַּעְתֵּיהּ אֲמִשְׁהוּוֹ,
 38 וְכְמוֹ שְׁאִינְשִׁים בְּעַפֵּר. תִּיקוּ.
 39 עוֹד סִפֵּק מַעֲנִין זֶה: בָּעֵי רַבִּי אִשִּׁי, אִם נִאִמַר לְגַבֵּי הַסֵּפֶק הַקּוֹדֵם, שְׁתֵּם
 40 אָדָם הַנִּשְׁבַּע שְׁלֵא יֵאָכֵל חֲרִצָן, דַּעְתּוֹ עַל כּוּזֵית, יֵשׁ לְהִסְתַּפֵּק בְּזוּזֵי
 41 שְׁאָמַר 'שְׁבוּעָה שְׁלֵא אֹכֵל חֲרִצָן', בְּכִמְהָ יִתְחַיֵּב. דְבִינֵן דְבְּזוּת
 42 חֲרִצָן אִיפְּוֹרָא דְאִוְרִיָּתָא הוּא לְגַבֵּי נוּזֵר, וְאִם יִשְׁבַּע עַל כּוּזֵית לֹא
 43 תַּחֲלוּל הַשְׁבוּעָה, שֶׁאֵין שְׁבוּעָה חִלָּה עַל אִיסוּר תּוֹרָה, שְׁכַבֵּר מוֹשְׁבַע
 44 וְעוֹמֵד הוּא מִהָרָה סִינֵי, רְאוּיָה לּוֹמַר כִּי קָא מִשְׁתַּבַּע אַחֶתְיָא קָא
 45 מִשְׁתַּבַּע – עַל הַדְּבַר הַמּוֹתֵר לוֹ נִשְׁבַּע וְדַעְתֵּיהּ אֲמִשְׁהוּוֹ, שְׁבֹזָה אֲכֵן
 46 חִלָּה הַשְׁבוּעָה, שְׁעַל פַּחוֹת מְכֻזֵּית חֲרִצָן אֵין הַנּוּזֵר מוֹשְׁבַע מִסִּינֵי, אִי
 47 דְלָמָּא בֵּינֵן דְאָמַר 'שְׁלֵא אֹכֵל', דַּעְתֵּיהּ אֲפֻזָּתָה, שְׁהוּוֹ שִׁיעוּר
 48 אִכְלִיָּה, וְאִם כֵּן אֵין כַּאֵן שְׁבוּעָה, שֶׁאֵין שְׁבוּעָה חִלָּה עַל אִיסוּרֵי תּוֹרָה.
 49 תַּגְמָרָא פּוֹשְׁטָת אֵת הַסֵּפֶק שֶׁל רַב אִשִּׁי: הָא שְׁמַע רְאִיָּה מִמִּשְׁנָה לְקַמֵּן,
 50 'שְׁבוּעָה שְׁלֵא אֹכֵל', וְאִכְלֵה נְבִילוֹת וּמְרִיפוֹת שְׁקָצִים וְרָמְשִׁים,
 51 חַיִּיב קָרְבֵן שְׁבוּעָה, וְרַבִּי שְׁמַעוֹן פּוֹמֵר מִשּׁוּם שֶׁאֵין שְׁבוּעָה חִלָּה עַל
 52 אִיסוּר תּוֹרָה אַחֵר. וְהוּוֹינָן בָּהּ – וְנִשְׁאֲנוּ וְנִתְּנוּ בַּהּ (להלן בא), אֲמַאי חַיִּיב
 53 מִשּׁוּם שְׁבוּעָה לְחֲכָמִים, אֵיךְ חַל אִיסוּר שְׁבוּעָה עַל אִיסוּר נְבִילָה,
 54 וְהִלָּא מוֹשְׁבַּע וְעוֹמֵד מִהָרָה סִינֵי הוּא שְׁלֵא יֵאָכֵל נְבִילוֹת. רַב וְשְׁמַיָּא
 55 וְרַבִּי יוֹחָנָן דְאָמַרֵי, כִּינֵן שְׁמִדוּבֵר בְּכּוֹלָל בְּשׁוּבְעוֹת דְבָרִים הַמְיוֹתְרִין
 56 עִם דְבָרִים הָאִסוּרִין, שְׁאִמַר בְּסִתָּם לֹא אֹכְלֵה וְהִכֵּל בְּמִשְׁמַע, מִתּוֹךְ
 57 שְׁהַשְׁבוּעָה חִלָּה עַל הַהִיתֵר חִלָּה גַם עַל הָאִיסוּר. וְרִישׁ לְקִישׁ אָמַר,
 58 אֵין הִטְעַם מִשּׁוּם שְׁהוּוֹ כּוֹלֵל בְּשׁוּבְעוֹת דְבָרִים הַמְיוֹתְרִים, וְאֵי וְ– וְאֵין

גמרא

הגמרא פותחת בנידון של 'שתיה בכלל אכילה': **אָמַר רַבִּי חֵיִיא בַר אָבִין אָמַר שְׁמוּאֵל**, אדם שאמר 'שבועה שלא אוכל', ושתיה, חייב משום שגם שתיה היתה בכלל שבועתו. והמקור לכך, **אִיבְעִית אִימָא** – אם תרצה תאמר שהוא **מִסְבָּרָא**, ו**אִיבְעִית אִימָא קָרָא** מפסוק. רבי חייא בר אבין חוזר ומפרש את דבריו: **אִיבְעִית אִימָא סְבָרָא**, שהרי דבר רגיל הוא **דְּאָמַר לִיה אִינֵשׁ לְחֶבְרִיא** – שאומר אדם לחבירו, **נְטַעוּם מִיָּד** – נטעום דבר מה, ו**עֵיילי וְאָבְלי וְשָׁתוּ** – ונכנסים

לביתו ואוכלים ושותים, ואם אין השתיה בכלל אכילה, מדוע אמר 9 על אכילה ושתיה נטעם, והלא היה לו לומר 'נטעום ונשתה', אלא 10 על כרחך אדם המזכיר אכילה דעתו גם על שתיה. 11 **וְאִיבְעִית אִימָא קָרָא**, ששתיה בכלל אכילה, **דְּאָמַר רִישׁ לְקִישׁ**, 12 מניין לשתיה שהיא בכלל אכילה, **שְׁנַאמַר** (דברים יד כג) **וְאָבְלַת לְפָנַי** 13 ה' אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר לְשֵׁכֶן שְׁמוֹ שָׁם טַעֲשֶׁר דְּגִנְךָ וְתִירוֹשְׁךָ 14 וַיִּצְהַרְךָ וְגו'.

58 אף כל שהוא, וְדַמְפַרְשׁ דְּמִי – והרי זה כמי שפירש שאסור אכילת
 59 כל שהוא, שהוא חייב.
 60 הגמרא מקשה על רב פפא: מִיֵּתִיבִי, שנינו בברייתא, שְׁנֵי קֻנְמוֹת –
 61 שתי כיכרות שאסר על עצמו בקונם מְצַטְרֵפִין לשיעור כזית, שאם
 62 אבל מעט מזון ומעט מזון ובידוד יש כזית, חייב מלקות. אך שְׁתֵּי
 63 שְׁבוּעוֹת – שתי כיכרות שנשבע עליהן, אִין מְצַטְרֵפוֹת לכוזית, אלו
 64 הם דברי חכמים. רַבִּי מֵאִיר אָמַר, קֻנְמוֹת בְּשִׁבְעוֹת, שאין
 65 מצטרפים. וְקָשָׁה עַל רַב פֶּפְא, דַּאי סְלָקָא דְעֵתָהּ שְׁבוּעוֹת חֵיב
 66 בְּכָל שְׁהוּא, לְמָה לִּי לְצַרְף.
 67 הגמרא מנסה לתרץ: בברייתא מדובר דַּמְר 'אכילה מזון עלי קונם,
 68 אֲכִילָה מִזֵּן עָלֵי קֻנְם, וכיון שהזכיר לשון אכילה, אינו חייב אלא
 69 בכזית, שאין אכילה פחות מכזית. דוחה הגמרא: אִי הָכִי אֲמַאי
 70 מְצַטְרֵפוֹת אחת לשנייה, סוֹף סוֹף וְיָל [ו-תלך] לְהֵבֵא לֵיכָא שִׁיעוּרָא
 71 וְיָוִיל לְהֵבֵא לֵיכָא שִׁיעוּרָא, כלומר, שכיון שאמר 'אכילה מזון עלי
 72 קונם, אכילה מזון עלי קונם, הרי הוא כאומר שאסור אכילת כזית
 73 מהראשונה וכן אסור אכילת כזית מהשניה ושהרי 'אכילה' פירושה
 74 כזית, ואם לא אכל כזית מכיכר אחת, לא עבר על נדרו.
 75 הגמרא מתרצת באופן אחר: בברייתא מדובר דַּמְר 'אכילה מְשִׁתִּיחֵן
 76 עָלֵי קֻנְם, ולפי זה מובן שמצטרפים. שואלת הגמרא: אם כן דְּכֻוּתָהּ
 77 – כעין זה מדובר גַּבִּי שְׁבוּעוֹת, דַּמְר שְׁבוּעָה שְׁלָא אֻכְל מְשִׁתִּיחֵן,
 78 וקשה אֲמַאי אִין שְׁבוּעוֹת מְצַטְרֵפִין, הרי על שתייהן הזכיר שם
 79 אכילה אחת.
 80 משיבה הגמרא: אָמַר רַב פְּנְחָם, הטעם שבשבועות אין האכילות
 81 מצטרפות, משום דְּשִׁאֲנִי – ששונה ענין שְׁבוּעוֹת [מענין הקונמות],
 82 שְׁמוֹתָן שְׁשֵׁי הכיכרות שנשבע עליהן בלשון 'לא אוכל מזון ומזון'
 83 חֲלוּקוֹת לְחֻטְאוֹת, שאם אכל כזית מזון וכזית מזון, חייב שתי חטאות,
 84 סברא היא שאִין האכילות משתייהן מְצַטְרֵפוֹת לכוזית. אבל בקונמות,
 85 אין חלוקה לקרבנות, ומאחר שאסר את שתי הכיכרות בשם אכילה
 86 אחת, אין סברא שלא יצטרפו לכוזית.
 87 מקשה הגמרא: אִי הָכִי, שהוציא קונם בלשון אכילה ו'אכילה מזון'
 88 ומזון כפי קונם, קשה במה ששנינו, רַבִּי מֵאִיר אָמַר קֻנְמוֹת
 89 בְּשִׁבְעוֹת, שאין מצטרפות, בְּשִׁלְמָא שְׁבוּעוֹת, הוֹאִיל וְחֲלוּקוֹת
 90 לְחֻטְאוֹת אין מצטרפות, אֲלָא קֻנְמוֹת אֲמַאי לא מצטרפות, והרי
 91 הוציאם בשם אכילה אחת.
 92 מתרצת הגמרא: אִיפְשָׁה – הפוך את דברי רבי, ושנה רַבִּי מֵאִיר אָמַר
 93 שְׁבוּעוֹת בְּקֻנְמוֹת, שמצטרפות, וְלִית לֵיהּ לְדַרְבֵּי פְּנְחָם – ואינו סובר
 94 כרב פנחס, אלא אף ששבועות חלוקות לחטאות, מצטרפות הן מאחר
 95 שהזכירו בשם אכילה אחת.
 96 תירוץ אחר לקושיא על רב פפא: רַבִּינָא אָמַר, כִּי קָאֵמַר רַב פֶּפְא
 97 שְׁבוּעוֹת חייב בכל שהוא, היינו לְעֵינֵן מְלָקוֹת, וְכִי תִנְיָא הֵהִיא –
 98 ואילו מה ששנינו בברייתא שקונמות מצטרפות, אינו מדובר לענין
 99 מלקות, כפי שסברנו בתחילה, אלא לְעֵינֵן קֻנְם, דְּכֻוּתָהּ בְּכֻוּתָהּ
 100 שְׁוָה פְּרִיטָה, ואמרו רבנן בברייתא, שאם אסר שתי כיכרות בקונם,
 101 מצטרפות לשוה פרוטה להתחייב קרבן בשוגג, אבל מלקות חייב על
 102 כל שהוא כרב פפא.
 103 מקשה הגמרא: אם מדובר לענין חיוב קרבן לְמֵימְרָא – מבואר דְּסִבְרֵי
 104 רַבִּינָא יֵשׁ מְעִילָה בְּקֻנְמוֹת – שכשם שיש מעילה בנהנה מהקדש כן
 105 יש מעילה בנהנה מהדבר האסור באיסור נדר, וקשה וְהֵתִינָא להיפך,
 106 אדם שאמר בְּכָר זֶה בְּהַקְדָּשׁ, ואסרה בכך באיסור נדר, וְאֲכִילָה בשוגג
 107 בִּין הוּא בִּין חֵיבֵירו, מְעַל חייב קרבן מעילה, וכיון שנאסרה על כל
 108 העולם כהקדש לְפִיכָה יֵשׁ לָהּ פְּדִינָא, שיכול לתת דמים תמורתה,
 109 והם עושים הקדש והכיכר יוצאת לחולין. ואם אמר אדם, בְּכָר זֶה
 110 עָלֵי הַקְדָּשׁ, (הרי) אם הוּא עצמו אכלה בשוגג, מְעַל, משום שלגבי
 111 היא כהקדש, אבל חֵיבֵירו שאכלה לֹא מְעַל, משום שהיא מותרת
 112 לגביו. וכיון שאינה אסורה על כל העולם, אין זה הקדש אלא איסור
 113 הנאה בלבד, וְלִפִּיכָה אִין לָהּ פְּדִינָא, שאין פדיון לאיסורי הנאה. אלו
 114 הם דְּבִרֵי רַבִּי מֵאִיר.

1 וְהִתְפָּשׁוּט מִכָּךְ את הספק דְּבָעֵי – שהסתפק רַבֵּא (למקן ע"פ), אדם
 2 שאמר שְׁבוּעָה שְׁלָא אֻכְל [עֶפְרָן], וְאֲכָל [עֶפְרָן], בְּכִמְהָ יתחייב,
 3 בכזית או בכל שהוא. תְּפָשׁוּט מהאמור לעיל שאינו חייב עַד דַּאֲכָא
 4 בְּיָתָהּ, ומדוע רבא עצמו נשאר בספק ולא פשט מכאן. מתרצת
 5 הגמרא: כִּי קָאֵמְרִין בְּמִירו דְּבֵר אֲכִילָה קָאֵמְרִין – מה שאמרו רבנן
 6 במשנה 'חייבן מצינו באוכל כל שהוא שהוא חייב', לא דיברו אלא
 7 לגבי הדברים הראויים לאכילה ולא בעפרא.
 8 הגמרא מוסיפה להקשות: וְהֵרִי קֻנְמוֹת, שהנודר 'קונם כיכר זו
 9 עלי', אסר עצמו בכל שהוא ממנה (גמרא הלך). מתרצת הגמרא:
 10 קֻנְמוֹת נְמִי בְּמִפְרֵשׁ דְּמִי – חייב על כל שהוא בקונמות הוא משום
 11 שאסור ללא הזכרת שם אכילה, ואם כן ברור שכונתו לכל שהוא,
 12 והרי זה כענין מפרש שבועתו שלא יאכל כל שהוא, שכבר נתבאר
 13 לעיל שאין להקשות מזה.
 14 שנינו במשנתנו: אָמַר לְהָן רבי עקיבא, הִיכֵן מְצִינוּ בְּמִדְרָב וּמְבִיא
 15 קֻרְבָּן שְׁוָה מְדְרָב וּמְבִיא קֻרְבָּן. מקשה הגמרא: וְכִי לֹא מְצִאנוּ, וְהֵרִי
 16 מְנַדָּה – 'מברך' את השם, אם היה שוגג מתחייב חטאת על דיבורו.
 17 מתרצת הגמרא: מְדְרָב וְאֻסְרָב קָאֵמְרִין – מה שאמר רבי עקיבא
 18 שלא מצינו מדבר ומביא קרבן, כוונתו למדבר כזה שמחיל איסור
 19 בדיבורו, וְהֵרִי – ואילו המגדף, אינו מחיל שום איסור אלא רק מְדְרָב
 20 וְהֵרִי מְנַדָּה בדיבורו הוא.
 21 הגמרא חוזרת ומקשה: וְהֵרִי נְזִיר, שמקבל נזירות בדיבורו ונאסר בין
 22 תגלחת וטוואה, ושכסיום נזירותו מביא קרבן. מתרצת הגמרא:
 23 מְבִיא קֻרְבָּנוּ עַל דְּבִירוֹ קָאֵמְרִין, שמביא קרבן ככפרה על ביטול
 24 דיבורו, וְהֵרִי – ונזיר מְבִיא קֻרְבָּן לא על ביטול דיבורו אלא
 25 לְאִשְׁתְּרוּיָי לֵיהּ חֻטְאָה הוּא דְקָא מֵיִתִי – להיות מותר בשתיית יין
 26 הוא מביא קרבנו.
 27 הגמרא מקשה שוב: וְהֵרִי הַקְדָּשׁ, שהמקדיש חפץ לגבוה אומר 'הרי
 28 זה הקדש', ובדיבורו אסור בהנאה את מה שהקדיש, ואם ביטל
 29 דיבורו ונהנה ממנו (בשוגג), מביא קרבן מעילה. מתרצת הגמרא:
 30 אֻסְרָב לְעֵצְמוּ בלבד קָאֵמְרִין ולא על אחרים, וְהֵרִי אֻסְרָב עַל כָּל
 31 הַעוֹלָם כְּפֻלוּ הוּא, ולא דיבר עליו רבי עקיבא.
 32 הגמרא מקשה עוד: הֵרִי קֻנְמוֹת, שהאומר 'כיכר זו עלי קונם', והיינו
 33 שתהיה הכיכר אסורה עליו כקרבן, אם אכל ממנה בשוגג הלא חייב
 34 קרבן מעילה, כדן נהנה מן ההקדש. מתרצת הגמרא: קֶסֶפֶר רבי
 35 עקיבא אִין מְעִילָה בְּקֻנְמוֹת, שאין זה הקדש ממש.
 36 הגמרא מבארת את אופן מחלוקתם של התנאים: אָמַר רַבֵּא,
 37 מְחִלּוּקָתָהּ של רבי עקיבא וחכמים במשנתנו היא דווקא בנשבע
 38 בְּכֶתֶם, שנשבע שלא יאכל ולא פירש כמה, שבזה דעת חכמים שאינו
 39 נאסר בפחות מכזית, אֲכָל בְּמִפְרֵשׁ שבועתו שלא יאכל אף כל
 40 שהוא, לְדְבָרֵי הַכָּל חייב אפילו בְּכָל שְׁהוּא. מֵאִי טַעְמָא. משום
 41 שְׁמִפְרֵשׁ נְמִי בְּכִרְיָה דְּמִי, שכמו שהאוכל בריה פחותה מכזית חייב
 42 מטעם שיש לה אחריות, כן המפרש שבועתו שלא יאכל כל שהוא,
 43 החשיב את האכילה הווי על ידי שאסרה על עצמו.
 44 אופן נוסף שבו מודים חכמים לרבי עקיבא: וְאָמַר רַבֵּא, מְחִלּוּקָתָהּ
 45 בְּנִשְׁבַע שְׁלָא אֻכְל, שבזה דעת חכמים שאינו נאסר בפחות מכזית,
 46 אֲכָל בְּנִשְׁבַע שְׁלָא אֲמַעוּם, לְדְבָרֵי הַכָּל חייב בְּכָל שְׁהוּא. שואלת
 47 הגמרא: פְּשִׁטָא, שהרי לא הצריכו חכמים כזית אלא משום שהזכיר
 48 לשון 'אכילה', וכאן שאמר 'לא אטעום', ודאי דעתו אפילו על כל
 49 שהוא. משיבה הגמרא: מְהוּ דְתִימָא – היה מקום לטעות ולומר
 50 שלשון לְמִטְעוּם, נְמִי ו-גם כן לשון אכילה היא וואינו חייב אלא
 51 בכזית. בְּדַמְרֵי אִינְשֵׁי – וכמו שרגילים האנשים לומר 'נטעום דבר
 52 מה', וכוונתם בזה לאכילה המורה. קָא מְשַׁמְעֵ לָן שאין מפרשים כן,
 53 אלא כוונתו לטעימת כל שהוא.
 54 אופן נוסף שמוסכם על כולם: אָמַר רַב פֶּפְא, מְחִלּוּקָתָהּ בְּשִׁבְעוֹת,
 55 אֲכָל בְּקֻנְמוֹת, שאמר 'קונם עלי כיכר זו', לְדְבָרֵי הַכָּל בְּאֲכִילָתָהּ כָּל
 56 שְׁהוּא חייב מלקות. מֵאִי טַעְמָא. קֻנְמוֹת נְמִי בִּין דְלֵא קָא מְדְרָב
 57 שְׁמָא דְאֲכִילָה – כיון שלא הזכיר לשון 'אכילה', ודאי דעתו לאסור